



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 207

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 martie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
31.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale			
	2	Decizia nr. 61 din 1 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România	3-4	
98.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale			
	2	Decizia nr. 86 din 10 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 privind măsuri de diminuare a arieratelor din economie	5-7	
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		141.	— Ordin al ministrului sănătății pentru ajustarea prețurilor la medicamente pe baza Catalogului național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România	7
		219/537.	— Ordin al ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea componentei Comisiei de autorizare a jocurilor de noroc	8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119 din 24 noiembrie 2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.151 din 6 decembrie 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 7 martie 2005.
Nr. 31.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 martie 2005.
Nr. 98.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 61**

din 1 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Xu Yongzhu în Dosarul nr. 8.883/2004 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 25 ianuarie 2004, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 1 februarie 2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 8.883/2004, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România**, excepție ridicată de Xu Yongzhu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 15 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, prevăzând că plângerea făcută împotriva deciziei de respingere a cererii pentru acordarea statutului de refugiat se soluționează de judecătoria în termen de 30 de zile, încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu asigură dreptul la un proces echitabil și la soluționarea litigiului într-un termen rezonabil, termenul fiind prea scurt pentru elucidarea tuturor aspectelor, pentru dovedirea temeiniciei cererii și pentru pronunțarea unei soluții temeinice.

Judecătoria Sectorului 5 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat prevede un termen de recomandare pentru soluționarea cauzelor reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, care au un caracter urgent.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat reglementează o procedură specială, și anume cea a soluționării plângerii pe care străinul solicitant al statutului de refugiat o face împotriva hotărârii de respingere a cererii, dată de Oficiul Național pentru Refugiați. Această procedură de soluționare a plângerii este instituită pentru o categorie specială de persoane și cu privire la o anumită categorie de cereri ce comportă o urgență evidentă. De asemenea, arată că termenul de 30 de zile în care trebuie soluționată plângerea este un termen de recomandare, fără ca acest termen să rețină instanța în a efectua o cercetare judecătorească completă și în a acorda petenților dreptul la un proces echitabil cu soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De altfel, potrivit art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, solicitantii statutului de refugiat se bucură, pe întreaga durată a procedurii de acordare al acestuia, „de dreptul de a fi asistați sau reprezentați de un avocat, de dreptul de a li se asigura în mod gratuit un interpret, de a fi consiliați și asistați de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, de a fi informați cu privire la drepturile și obligațiile pe care le au”.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că textul de lege criticat oferă petentului dreptul la judecarea cauzei sale într-un mod echitabil și într-un termen rezonabil, fără a împiedica partea interesată de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărută și de a se bucura de toate garanțiile procesuale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat nu oprește părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a se prevala de toate garanțiile procesuale, care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil. Mai mult, dispozițiile de lege criticate sunt în concordanță cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, în sensul practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, conceptul de „proces echitabil” nu implică „existența mai multor grade de jurisdicție, a unor căi de atac a hotărârilor judecătorești”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost republicată, dându-li-se textelor o nouă numerotare, art. 15 alin. (5) devenind art. 16 alin. (5). Astfel, Curtea Constituțională urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 16 alin. (5): „*Plângerea se înaintează de îndată instanței competente, care o va soluționa în termen de 30 de zile.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 21 alin. (3) din Constituția României, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Textele au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (3) din Constituție: „*(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*”;

— Art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 231 din 25 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 24 iunie 2004, Curtea a statuat că prin textul de lege criticat nu a fost restrânsă exercitarea unor drepturi sau libertăți constituționale, stabilirea

termenelor de judecată sau procedura soluționării căilor de atac nefiind prevăzute de Constituție, ci de lege.

De asemenea, prin Decizia nr. 531 din 2 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 12 ianuarie 2005, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate reglementează o procedură specială, și anume cea a soluționării plângerii pe care străinul solicitant al statutului de refugiat o face împotriva hotărârii de respingere a cererii, dată de Oficiul Național pentru Refugiați. Această procedură de soluționare a plângerii este instituită pentru o categorie specială de persoane și cu privire la o anumită categorie de cereri ce comportă o urgență evidentă. Având deci la bază un criteriu rațional, este justificată o asemenea reglementare, diferită de cea a procedurii contenciosului administrativ, ca și de alte proceduri prevăzute de lege. În ceea ce privește reglementarea, prin dispozițiile de lege criticate, a termenului de 30 de zile în care urmează să se judece plângerea împotriva hotărârii de admitere sau respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat, Curtea observă că acestea sunt în concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, care lasă libertate legiuitorului să reglementeze procedurile judiciare în spiritul exigenței prevăzute de art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, referitoare la soluționarea litigiilor într-un termen rezonabil.

Totodată, Curtea reține că textul de lege criticat se circumscrie condiției termenului rezonabil, așa cum apare acesta în interpretarea Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, se observă că, în nici una dintre cauzele supuse judecății Curții de la Strasbourg, această cerință nu a fost interpretată în sensul obligației statelor și a autorităților de a asigura un proces mai lung. Din contră, soluția constantă a fost aceea că „justiția nu trebuie realizată cu întârzieri de natură să-i compromită eficacitatea și credibilitatea”, sens în care pot fi amintite hotărârile pronunțate în cauzele *Moreira de Azevedo contra Portugaliei* (1990) și *H. contra Franței* (1989). Așa fiind, departe de a îngradi drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 16 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Xu Yongzhu în Dosarul nr. 8.883/2004 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Romana Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 86

din 10 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 privind măsuri de diminuare a arieratelor din economie

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Dana Titian	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.807/2004, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 privind măsuri de diminuare a arieratelor din economie**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Electrocentrale Doicești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 1 alin. (4) din ordonanța criticată încalcă prevederile art. 15 alin. (2), precum și cele ale art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Astfel, se precizează că „ministerele emitente ale actului normativ nu au un punct de vedere unitar cu privire la modul de aplicare a acestui articol”, în sensul că „Ministerul Administrației și Internelor consideră că beneficiază de anularea penalităților și a majorărilor de întârziere și persoanele juridice care la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență aveau debite fără să existe un contract de furnizare în derulare, fiind suficient să existe un grafic de eșalonare a datoriilor”, în timp ce „Ministerul Economiei și Comerțului consideră că art. 1 alin. (4) se aplică numai persoanelor juridice care au un contract în derulare cu furnizorii de utilități”. Întrucât textul de lege criticat nu distinge, autorul excepției consideră că acesta „este neconstituțional numai dacă se interpretează în sensul că anularea majorărilor și penalităților de întârziere se aplică și persoanelor juridice care la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență nu aveau în derulare un contract de furnizare cu furnizorii de utilități”, întrucât „o asemenea interpretare ar duce la încălcarea principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție”. Dispozițiile criticate contravin, din această perspectivă, și principiului libertății comerțului, deoarece, „prin anularea majorărilor și penalităților, statul se implică în contractele dintre societățile comerciale, anulând, practic, clauza penală”, creându-se „grave prejudicii societăților care au creanțe” și nesocotind, astfel, „libertatea părților contractante de a stabili anumite clauze care să le asigure o protecție financiară și economică”.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Constatând că, „într-adevăr, nu există un punct de vedere unitar privind interpretarea art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004”, instanța de judecată consideră că, „din modul de formulare” al textului de lege criticat, acesta „apare ca fiind în contradicție cu art. 15 alin. (2) din Constituție”, „în măsura în care dispozițiile sale sunt aplicabile și pentru o situație juridică anterioară”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 privind măsuri de diminuare a arieratelor din economie, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Electrocentrale Doicești în Dosarul nr. 2.807/2004 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic Ioan Staniște, cu delegație depusă la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorului excepției reiterează susținerile orale prezentate în fața instanței de judecată și consemnate în încheierea de sesizare a Curții Constituționale. În esență, se arată că textul de lege atacat contravine principiului constituțional al neretroactivității legii civile, în măsura în care de prevederile acestuia beneficiază și persoane juridice care, la data intrării în vigoare a ordonanței criticate, nu aveau în derulare un contract de furnizare cu furnizorii de utilități. Se susține, de asemenea, și încălcarea art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, precum și a principiului de drept *pacta sunt servanda*, arătându-se în acest sens că, prin anularea datoriilor pe care beneficiarul de utilități le are față de furnizor, se anulează și clauza penală stipulată în contractul dintre cele două părți.

În final, solicită interpretarea textului de lege atacat, în sensul clarificării sale în raport cu normele constituționale invocate, precizând că ministerele emitente ale actului normativ criticat nu au un punct de vedere unitar asupra modului său de aplicare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Arată că interpretarea textului de lege criticat, operațiune solicitată expres de autorul excepției de neconstituționalitate, nu aparține competenței Curții Constituționale, ci instanței de judecată în fața căreia se soluționează cauza. Totodată, precizează că textul de lege atacat nu poate fi interpretat decât în sensul unor efecte juridice avute în vedere de legiuitor, cu respectarea principiilor neretroactivității legii civile și a aplicării imediate a legii în timp.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se susține că „actul normativ supus criticii este, în esență, procedural și, drept urmare, de strictă interpretare și aplicare, stabilind înlesniri de natură financiar-fiscală în interesul agenților economici avuți în vedere”. Se apreciază că „nu se pune problema inexistenței contractelor de furnizare în derulare” la data de 30 iunie 2004 — dată prevăzută de textul de lege criticat ca termen limită pentru plata obligațiilor curente și restante pentru consumurile specificate potrivit facturilor, în vederea anulării penalităților și majorărilor de întârziere — „întrucât astfel de consumuri se facturează pe baze contractuale, în regimul convenit de părți și cu respectarea prevederilor legale”. Mai mult, se arată că, „la art. 1 alin. (1), ordonanța de urgență face, într-adevăr, referire la grafice de eşalonare pentru obligațiile restante ale persoanelor juridice în cauză, dar care (...) nu exclud existența contractelor de furnizare”. În final, se apreciază că, „întrucât prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 sunt neechivoce și neinterpretabile, nu ar rezulta, în aceste condiții, că acestea încalcă dispozițiile constituționale”.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 privind măsuri de diminuare a arieratelor din economie sunt constituționale. Astfel, se arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât acestea „sunt de imediată aplicare și produc efecte pentru viitor”. În acest sens sunt invocate Deciziile Curții Constituționale nr. 73 din 6 martie 2001, nr. 330 din 27 noiembrie 2001 și nr. 458 din 2 decembrie 2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 privind măsuri de diminuare a arieratelor din economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 mai 2004, cu modificările și completările ulterioare. Acestea au următorul cuprins: „(4) *Persoanele juridice prevăzute la alin. (1), care plătesc integral contravaloarea facturilor reprezentând obligațiile curente și restante pentru consumul de energie electrică, energie termică, apă și gaze naturale până la 30 iunie 2004, beneficiază de anularea penalităților și majorărilor de întârziere.*”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 15 alin. (2): „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*”;

— Art. 135 alin. (2) lit. a): „*Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea*

cadrelor favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.”

Examinând textul de lege criticat, Curtea reține existența a două motive de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate ridicate:

1. Prin alin. (4) al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 privind măsuri de diminuare a arieratelor din economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 mai 2004, aprobată prin Legea nr. 358/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 10 septembrie 2004, Parlamentul a instituit un termen de grație — 30 iunie 2004 — până la împlinirea căruia persoanele juridice consumatoare de utilități care plătesc integral contravaloarea facturilor reprezentând obligațiile curente și restante pentru consumul de energie electrică, energie termică, apă și gaze naturale, beneficiază de anularea penalităților și majorărilor de întârziere. Rezultă că textul de lege criticat are o aplicare limitată în timp, situată între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2004 — 28 mai 2004, data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României — și data de 30 iunie 2004, prevăzută de alin. (4) al art. 1.

Curtea Constituțională constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în fața instanței de judecată la data de 8 octombrie 2004, dată la care dispozițiile alin. (4) al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 nu mai erau în vigoare. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță numai dacă acestea sunt în vigoare, iar conform alin. (6) al aceluiași articol, atunci când nu sunt îndeplinite aceste condiții, instanța de judecată însăși trebuie să respingă excepția ca inadmisibilă, printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza instanța de contencios constituțional. Deoarece instanța de judecată nu s-a conformat acestor dispoziții legale, Curtea Constituțională urmează să respingă această excepție ca fiind inadmisibilă, sub acest motiv.

2. Un al doilea motiv de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate ține de problema interpretării și aplicării dispozițiilor considerate ca fiind neconstituționale.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale „numai în măsura în care se aplică persoanelor juridice care la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2004 aveau un contract în derulare cu furnizorii de utilități”. Se susține, în continuare, că textul invocat este neconstituțional „numai dacă se interpretează în sensul că anularea majorărilor și penalităților de întârziere se aplică și persoanelor juridice care, la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, nu aveau în derulare un contract de furnizare cu furnizorii de utilități”, interpretare care contravine principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

Curtea observă că, în ceea ce privește problema dacă dispozițiile alin. (4) al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 se aplică numai persoanelor juridice care aveau în derulare un contract de furnizare de utilități sau se aplică și celor care la data intrării în vigoare a ordonanței nu aveau un asemenea contract, aceasta nu este o problemă de constituționalitate care să vizeze Curtea Constituțională, ci o problemă de aplicare a legii, de competența instanței judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2004 privind măsuri de diminuare a arieratelor din economie, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Electrocentrale Doicești în Dosarul nr. 2.807/2004 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru ajustarea prețurilor la medicamente pe baza Catalogului național al prețurilor
medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România**

În baza prevederilor Legii nr. 336/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/1999 privind produsele medicamentoase de uz uman,

văzând Referatul Direcției generale farmaceutice, inspecția de farmacie și aparatură medicală nr. MC/2.488/2005, în temeiul prevederilor art. 140 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă ajustarea Catalogului național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, ediția a XII-a, începând cu data de 16 mai 2005.

Art. 2. — Art. 12 din anexa la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 612/2002 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul al prețurilor la medicamentele de uz uman se modifică o dată cu prezentul ordin și va avea următorul conținut:

„Art. 12. — Ajustarea prețurilor pentru medicamentele de uz uman produse în țară se va face la cursul de schimb valutar leu/euro, iar pentru medicamentele de uz uman din import se va face în funcție de cursul de schimb valutar aferent fiecărei valute ce a stat la baza declarării prețurilor externe de către reprezentanțele farmaceutice acreditate în România.

Art. 3. — Cursurile de schimb valutar ce au stat la baza ajustării prețurilor pentru medicamente sunt cele comunicate de Banca Națională a României în data de 24 februarie 2005, valabile în vamă pentru săptămâna 28 februarie — 5 martie 2005.

Art. 4. — Prețurile cu ridicata, precum și prețurile cu amănuntul maximale ajustate sunt valabile până în data de 31 mai 2005.

Art. 5. — În conformitate cu Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările ulterioare, prețurile cu amănuntul maximale vor fi afișate atât în moneda veche, cât și în moneda nouă începând cu data de 1 martie 2005 și se vor aplica de la data de 16 mai 2005.

Art. 6. — Este interzisă practicarea altor prețuri peste nivelurile maximale ale prețurilor cu amănuntul maximale prevăzute în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 8. — Direcția generală farmaceutică, inspecția de farmacie și aparatură medicală, precum și celelalte direcții din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, agenții economici importatori și distribuitori, Compania Națională „Unifarm”, unitățile sanitare publice și private vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Mircea Cinteza

București, 28 februarie 2005.
Nr. 141.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 219 din 1 martie 2005

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 537 din 3 martie 2005

ORDIN
pentru aprobarea componenței Comisiei de autorizare a jocurilor de noroc

În baza prevederilor art. 10 alin. (6) și ale art. 3 pct. 47 din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 251/1999 privind condițiile de autorizare, organizare și exploatare a jocurilor de noroc, cu modificările ulterioare,

ministrul finanțelor publice și ministrul administrației și internelor emit următorul ordin:

Art. I. — În vederea emiterii, suspendării sau anulării, în condițiile legii, a licențelor pentru exploatarea jocurilor de noroc se constituie Comisia de autorizare a jocurilor de noroc, cu următoarea componență:

— președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau înlocuitorul acestuia — președinte;

Din partea Ministerului Finanțelor Publice:

1. directorul Direcției de autorizări sau înlocuitorul acestuia — vicepreședinte;

2. directorul general al Direcției generale juridice sau înlocuitorul acestuia — membru;

3. comisarul general al Gărzii Financiare sau înlocuitorul acestuia — membru.

Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

Din partea Agenției Naționale de Administrare Fiscală:

1. directorul general al Direcției generale de inspecție financiar-fiscală sau înlocuitorul acestuia — membru;

2. directorul general al Direcției generale de colectare a creanțelor bugetare sau înlocuitorul acestuia — membru.

Din partea Ministerului Administrației și Internelor:

— șeful Direcției de investigare a fraudelor din Inspectoratul General al Poliției Române sau înlocuitorul acestuia — membru.

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin își încetează aplicabilitatea Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor nr. 139/116/2004.

Art. III. — Prezentul ordin intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”



5 948368 013063